

Čís. 5995.

Přechinu zlehčování podle § 27 zákona proti nekalé soutěži (č. 111/1927 Sb. z. a n.) se dopouští i ten, kdo údaje tam uvedené učiní i jen jedné osobě, třebaš důvěrně.

(Rozh. ze dne 13. října 1937, Zm II 450/37.)

Obžalovaný, bývalý zaměstnanec v podniku soukromého žalobce, firmy M., napsal po svém propuštění ze služeb firmy bance, s níž byla firma M. v obchodním spojení, požívajíc od ní úvěru, dopis označený v záhlaví jako »přísně důvěrný«. V tomto dopise oznamoval obžalovaný, že po svém rozchodu s firmou M. hodlá vstoupiti do obchodního spojení s jedním z jejích exponentů, a žádal tudíž o informaci o nynějším stavu firmy M. Při tom uvedl, že podle doslechu nejsou u firmy M. určité věci v pořádku, což prý bude míti vliv na další její podnikání, a upozorňoval, že trestní finanční komise již delší dobu vyšetřuje pravý stav obchodních výsledků firmy. Ředitel příslušné bankovní filiálky navštívil ihned po obdržení dopisu firmu M., aby se na místě samém přesvědčil, co je pravdy na náznacích obžalovaného v jeho dopise. Později se obžalovaný firmě M. písemně omluvil uznávaje, že obsah dopisu zaslaného bance byl částečně nepravdivý a že se jím dopustil eventuálně přestupku. N a l é z a c í s o u d uznal obžalovaného vinným přečinem zlehčování podle § 27 zákona č. 111/1927 Sb. z. a n.

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnost se dovolává číselně důvodů zmatečnosti podle § 281, č. 9 a) a b) tr. ř.; vpravdě uplatňuje toliko důvod zmatečnosti podle § 281, č. 9 a) tr. ř. Nelze jí však přisvědčiti.

S hlediska zmatku č. 9 a) § 281 tr. ř. vytýká zmateční stížnost především, že dopis ze dne 10. listopadu 1936, který zaslal stěžovatel o firmě M., velkoobchod v N., bance X., filiálce v O., nebyl psán za účelem soutěže, nýbrž toliko za účelem získání informace, což prý vysvítá i ze záhlaví dopisu, který obsahuje poznámku »přísně důvěrné«. Leč zmateční stížnost neprovádí uvedený hmotněprávní zmatek podle závazného předpisu § 281, odst. 2, č. 3 tr. ř., totiž na pokladě souhrnu rozsudkových zjištění, pomíjejíc celkový obsah závadného dopisu nalézacím soudem zjištěného, jakož i zjištění, že stěžovatel, který byl dříve ve službách soukromého žalobce, jenž ho propustil, hodlal založiti nový podnik, což se také uskutečnilo založením podniku v P., v němž je stěžovatel účetním. Okolnost, že zmíněný dopis byl označen jako přísně důvěrný, nemění na tom nic, poněvadž přichází tu v úvahu toliko poměr mezi podnikem soukromého žalobce a bankou, které stěžovatel dopis zaslal, a nikoli poměr mezi podnikem soukromého žalobce a jinými osobami.

Pokud namítá zmateční stížnost dále, že uvedený dopis není způsobilý poškoditi podnik soukromého žalobce, prezírá, že z celého obsahu

tohoto dopisu, který nutno posuzovati v jeho vnitřní souvislosti, plyne jasně, že údaje v dopisu byly způsobilé poškoditi podnik soukromého žalobce a že stěžovatel zaslal dopis ten bance při nejmenším v tom úmyslu, aby byla otřesena schopnost úvěru soukromého žalobce a aby tím byla posice podniku soukromého žalobce v soutěži zeslabena. Tvrdil-li stěžovatel, který byl zaměstnán u firmy M. a znal její poměry, v dopise zasláném bance, se kterou soukromý žalobce byl v obchodním spojení, máje u ní úvěr, okolnosti, jak rozsudkem byly zjištěny, je na bílé dni, že toto jednání stěžovatelovo bylo způsobilé ohroziti úvěr soukromého žalobce. Nelze přehlédnouti, že téměř každý obchodník a podnikatel až na nepatrné výjimky je nucen spoléhati na úvěr. Ztěžuje-li se neb podkopává-li se podnikateli úvěr, zeslabuje se tím samozřejmě jeho posice v poměru soutěžitelském, an je pak nucen opatřovati si úvěr za podmínek po případě nepříznivých. Mimochodem se podotýká, že stěžovatel v dopise ze dne 16. června 1937, psaném soukromému žalobci, přiznal výslovně, že obsah jeho dopisu ze dne 10. listopadu 1936 je částečně nepravdivý a že se na podkladě mylných informací dopustil eventuálního přestupku.

Zmateční stížnost namítá konečně, že schází tu znak skutkové podstaty přečinu zlehčování, totiž rozšiřování údajů. Rozsudkový výrok uvádí, že stěžovatel rozšiřoval o poměrech podniku soukromého žalobce údaje, o nichž věděl, že jsou nepravdivé a způsobilé tento podnik poškoditi. Lze připustiti, že pojem rozšiřování není tu opodstatněn; než tím není stěžovatel ve svých právech nijak zkrácen, poněvadž ze zjištěného stavu věci je jasné, že stěžovatel zmíněné údaje učinil; vyžadujeť se k naplnění skutkové podstaty zlehčování podle § 27 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n., aby bylo dokázáno, že objektivně nepravdivé údaje o poměrech podniku a způsobilé podnik ten poškoditi, byly pachatelem buď to učiněny nebo rozšiřovány. Zákon vyjadřuje se tudíž alternativně a z protikladu rozšiřování a učinění vysvětluje, že stačí, byly-li údaje učiněny i jen vůči jednotlivci. Je proto zasláním závadného dopisu jmenované bance kryta zákonná náležitost učinění údajů. Za vyličeného stavu věci nelze mluvit o důvodu zmatečnosti podle č. 9 a) § 281 tr. ř.

Čís. 5996.

»Právnou ujmu« v smysle § 391 tr. zák. netreba rozumieť výlučne hmotnú ujmu alebo majetkovú škodu; právna ujma je tu aj vtedy, keď sa padelaním alebo falšovaním verejnej listiny zhoršilo postavenie poškodeného v bársakom smere.

Právnou ujmu v tomto smysle utrpel štát i exekút, vyhotovil-li právny zástupca vymáhajúcej strany sám exempláre súdneho usnesenia povolujúceho exekúciu, dal ich opatriť súdnym razítkom, sám ich však podpísal namiesto súdneho úradníka a predložil ich potom exekučnému súdu, ktorý na základe nich predčasne nariadil výkon exekúcie.

(Rozh. zo dňa 13. októbra 1937, Zm III 233/37.)